

Patientinformation antifosfolipidantikroppssyndrom

Att bilda blodproppar tillhör en av våra folksjukdomar. Det kan finnas många olika orsaker bakom uppkomsten av blodproppar. Antifosfolipidsyndrom är ett samlingsnamn för tillstånd då kroppen bildar antikroppar mot kroppsegna substanser. Antikropparna är av två slag och kallas lupusantikoagulans och antikardiolipinantikroppar. Tillståndet är förvärvat, d v s inte ärftligt. Antikropparna uppstår oftare bland patienter med blodpropp i benen (djup ventrombos) än hos friska individer, men den bakomliggande orsaken är inte känd.

Särskilt i samband med andra yttre faktorer kända för att ge ökad risk för blodpropp (p-pillerbehandling, graviditet, långvarig immobilisering, stillasittande vid längre resor eller stora kirurgiska ingrepp) kan förekomsten av antifosfolipidantikroppar bidra till ökad risk för blodproppsbildning. Blodpropparna är ofta lokaliserade till benen, men kan också uppkomma på andra ställen. Vid större blodproppar kan man få kvarstående besvär även efter det att behandlingen genomförts och i sällsynta fall kan blodproppen lossna i akutskedet och flyta med blodströmmen till lungorna vilket är en allvarlig komplikation.

Antifosfolipidantikroppar kan i en del fall kvarstå under lång tid i blodet, men i andra fall försvinna och det är därför av värde att upprepa provtagningen med jämna mellanrum.

Om en antikropp påvisats för första gången rekommenderas ny provtagning efter tre månader för att bekräfta diagnosen antifosfolipidantikroppssyndrom.

Om man har antifosfolipidantikroppar, och har haft blodpropp, kan det vara motiverat med långvarig behandling med blodförtunnande medicinering.

Om du har undersökts utan att ha haft blodpropp själv till exempel p g a en släktutredning, transplantationsutredning eller upprepade missfall kontakta din läkare för att diskutera vad resultatet innebär för dig.